

מסכת סנהדרין

פרק ז משנה ה

המגיהפ אינו חיב עד שיפריש השם. אמר רבי יהושע בן קורחה,
בכל יום דגין את העדים בכינוי יכה יוסי את יוסי. נגמר הדיון,
לא הורגים בכינוי, אלא מוציאים כל אדם לחוץ ושותאים את
הגדול שבחן ואומרים לו אמר מה שיש מעת בפרישת, והוא
אומר, והדינים עומדין על רגילו וקורעין ולא מתחין. והשנוי
אומר אף אני במוּהוּ, והשלישי אומר אף אני במוּהוּ: